

Dumnezeul multelor noastre înțelegeri

Vineri, 30 ianuarie 2009 - Gili Cârstea

Page | 1

Zilele trecute s-a desfășurat ceremonia depunerii jurământului celui de-al 44-lea președinte american. Toate canalele mass-media internaționale au transmis această oră muzicală, croită după toate regulile jocului, cu defilarea formației la amvon, cântare și rugăciune de deschidere, poezie, cântare instrumentală, urmate de jurământul cu mâna pe Biblie și scurta alocuțiune a celui ales. Totul a fost conceput spre a rezona familiar în conștiința protestantismului american. Totul a fost făcut în numele lui Dumnezeu.

Puțini au remarcat discrepanțele, destul de puține și abil camuflate, este adevărat. Puțini au observat că întreaga ceremonie s-a desfășurat în fața obeliscului solar, botezat convenabil Monumentul Washington. Credincioșii nu știu că obeliscul nu este nimic altceva decât dragul și prețiosul stâlp al Astartei, ridicat alături de altarul lui Baal, pe care copiii lui Dumnezeu din vechime l-au împodobit mereu, și pe care îl numeau „parul sfânt” (Jud 6:30).

Organizatorii, ca să nu supere pe nimeni, au invitat preoți ai tuturor religiilor spre a rosti binecuvântări de-a lungul numeroaselor momente oficiale ale zilei. La deschiderea ceremoniei de investitură a fost desemnat pastorul Rick Warren, cunoscut pentru rezervele sale față de comunitatea homosexuală.

Aceasta a fost revoltată de alegerea lui Warren. Ca să liniștească apele, Casa Albă a decis ca rugăciunea de deschidere a concertului inaugural, numit „We are One,” să fie rostită de reverendul homosexual Gene Robinson, slujitor al Bisericii Episcopale.

Nimeni nu a fost tulburat de numele ales pentru concert, și nimeni nu a protestat public împotriva rugăciunii de la deschiderea lui, care a fost adresată dumnezeului „multelor noastre înțelegeri.” Acest episcop creștin și homosexual recunoaște, prin formularea lui specială („O, God of our many understandings”), că omenirea întreagă se închină unui singur dumnezeu, cunoscut diferit, onorat diferit, ascultat diferit, dar totuși unul singur. O realitate foarte bine descrisă de Isaia: „Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat, și vor zice: Vom mânca pâinea noastră înșine, și ne vom îmbrăca în hainele noastre înșine; numai fă-ne să-ți purtăm numele, și ia ocara de peste noi” (Isa 4:1).

În spațiul imens dintre Capitoliu și „parul sfânt” al Astartei, se aflau oameni din toate religiile și denominațiunile. Creștini, musulmani, iudei, hinduși, alături de sataniști, vrăjitori, închinători la foc, agnostici, atei, toți se simțeau una în invocarea adresată dumnezeului „multelor noastre înțelegeri.”

Doar în câmpia Dura a mai văzut omenirea o așa vastă diversitate de credințe, dar plecată în adorare înaintea unui simbol al lui Baal, al Astartei, al cărui moto era același „We are One” (*suntem una*).

Împăratul Babilonului dorea să știe dacă locuitorii pământului erau dispuși să depășească „loialitățile lor specifice,” și să înțeleagă că fără o religie, o cultură și o administrație comună, legați de sloganul salvator „We are One,” civilizația umană va fi spulberată de misterioasa piatră dezlipită din munte fără ajutorul vreunei mâini (Dan 2:34). Soluția salvatoare era păstrarea chipului cu totul de aur, permanent, împiedicarea lui de a degenera în metale inferioare, până la nivelul fierului și lutului de la tălpile colosului. Cu alte cuvinte, Babilonul trebuie să fie nu doar capul de aur, ci întreg corpul, o singură familie umană plecată la picioarele unui singur dumnezeu și administrator.

În fața amenințării cu moartea, națiunile și-au dat acordul pentru noua ordine mondială propusă de împăratul Babilonului. Dar ei nu știau că Planul impus omenirii, conceput de „dumnezeul multelor noastre înțelegeri,” era cu totul irealizabil, deoarece o omenire scufundată în fărâdelege nu poate ridica o civilizație pașnică și prosperă. Iar la fărâdelegea umană acest dumnezeu nu are nicio soluție. Boala Babilonului este adâncă, și nu poate fi vindecată (Ier 51:8-9) de păsările necurate și urâte care trag sforile în cetatea ecumenică. Baal poate obține supunere prin amenințare, dar nu este capabil să elibereze pe supușii lui din păcat.

Dumnezeu nu putea lăsa augusta adunare să fie târâtă într-un proiect globalist mortal fără o intervenție clară, evidentă, că El nu este „dumnezeul multelor noastre înțelegeri,” că nu are niciun amestec în ceremonia aceea, și că Planul este sortit pieirii. Omenirea avea nevoie să știe că El este singurul Dumnezeu adevărat, și că ea se închină unui impostor, așezat pe tronul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. Baal trebuia demascat pe singura cale posibilă, singura manieră conformă cu neprihănirea: „Și neamurile vor cunoaște că Eu Sunt Domnul, zice Domnul Dumnezeu, *când voi fi sfințit în voi, sub ochii lor*” (Eze 36:23).

Erau acolo, în mijlocul mulțimii, trei tineri devotați adevărului și loiali Dumnezeului adevărat. Hanania, Mișael și Azaria nu aveau dubii cu privire la bătălia dintre Hristos și Baal. Ei înțelegeau tensiunile din marea controversă și observau cu ușurință tehnicile lui Baal și performanțele lui în rolul de „dumnezeu al multelor noastre înțelegeri.” De aceea nu au avut nicio problemă atunci când s-a auzit sunetul instrumentelor. Au rămas în picioare, spunând împăratului, omenirii și universului că Planul, chipul cu totul de aur, nu este o soluție la problemele familiei omenеști.

Prin această decizie curajoasă, Dumnezeu a fost sfințit în ei sub ochii oamenilor, care au înțeles astfel că se închinău unui dumnezeu mincinos.

Ne apropiem repede de bătălia de la *Har-mo'ed-don*, unde „dumnezeul multelor noastre înțelegeri” adună deja națiunile pentru o ultimă și decisivă încercare de a-L alunga pe Dumnezeu de pe pământ.

Acum, mai mult ca niciodată, Dumnezeu are nevoie de oameni loiali adevărului, ancorați puternic în realitate, prin care să fie sfințit sub ochii omenirii, iar aceasta să poată vedea diferența dintre Hristos și Baal. Trebuie demonstrat clar că „dumnezeul multelor înțelegeri” nu este Părintele și Creatorul nostru ceresc, ci vrăjmașul lui Dumnezeu deghizat, mascat spre a înșela.

Sunteți gata, prieteni?